

החברותא

בס"ד ערב חג הסוכות תשפ"א

החברותא בטאן פנימי לחברים גליון מס 641

פנינים יקרים חג הסוכות ושמייני עצרת

והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלקיך נותן לך נחלה (דברים כו) נאמר נותן לך בלשון הוה נרמז בכך שהקב"ה מעניק את ארץ ישראל לעם ישראל בכל זמן מחדש ולא יחשבו שהזכות של הבנים בארץ ישראל הוא רק בזכות אבות אלא גם בזכות אבות וכדי להתמסר לעבודתו יתב"ש ולתורתו. (אוצרות מנחם) ויהי בשלם סוכו ומעונתו בציון (תהלים עו) יש שני מצוות שהאדם מקיים בשלמות בכל גופו ואבריו ואלו הם מצות סוכה ויישוב ארץ ישראל, מרומז בפסוק הנ"ל ויהי בשלם בשלמות כל הגוף א. סוכו - מצות סוכה והשני ומעונתו בציון - מצות ישוב ארץ ישראל.

מי שראשו ורובו בסוכה ושלחנו חוץ לסוכה כאלו לא אכל בסוכה (ש"ע תרל"ד ס"ד) מובא בספד"ק דכוונה פשוטה של מצוות סוכה לרגל עצמו תורה מצוות ומעשים טובים ושכל העולם הזה הבל ודירת ארעי, זהו הכוונה היושב ראשו ורובו היינו מחשבה ודיבור בסוכה אך השלחן עיקר העשיה מחוץ לסוכה לא קיים המצוה כתיקונה... וד"ל. (הרה"ק מטשורקוב זיע"א)

חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנד וגו', שבעת ימים תחג לה' (דברים טו) מתחילה כתוב חג הסוכות תעשה לך, ואח"כ כתוב שבעת ימים תחג לה' אלקיך, אלא דרך העולם באספך מגרנד עושים חג אך רצינו של הקב"ה שהחג הזה יהיה לה' ולא לדרכך...

בחודש השביעי תחוגו אותו וכו' בסוכות תשבו שבעת ימים וכו' למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים (ויקרא כג) כפילות הכתובים מלמדים על שתי משמעויות לחג הסוכות האחד בימי ההצלחה באספכם את תבואת הארץ או באה הסוכה לרמז שלא יבעטו ח"ו וידעו אשר בצל ימינו על הארץ תחוג את חג ה' ולא כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה, והשני לדורותיכם כאשר מפוזרים בין העמים שאל נתיאש אלא נשאף בטחון שה' יגן בעדנו ויפרוש עלינו סוכת שלומו כמו שבסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים. (ילקוט אליעזר)

חג האסיף תקופת השנה (שמות לד) מהחג הזה אפשר וצריך לאסוף תקיפות וחוזק לעבודת ה' לכל השנה. (תורת אבות - סלונים)

חג הסוכות תעשה לך... באספך מגרנד ומיקבך ושמחת בחגך (דברים טו) אמנם חג תעשה באספך אבל ושמחת בחגך גם כשאין אתה אוסף כלום מגרנד, עליך לשמוח בחג משום שציווה ה' לחגוג אותו. בעת שאדם אוסף יכולו מגרנד ומיקבו הוא מתמלא שמחה בהביאו לביתו משוב אדמתו. רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך ציווה עליהם כי ישמחו בעת הזאת שתנוצל שמחתם הטבעית לשמחה של מצוה. (ספר החנוך)

זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל הגוים אשר לא יעלו לחוג את חג הסוכות (זכריה יד) וצ"ב מדוע חטאות מצרים וכל הגוים הוא דיקא בכך שלא עלו לחוג את חג הסוכות. הביאור שהאומות לא מסתפקות במה שיש להם אלא רוצים לכבוש גם את השייך לאחרים, מצות סוכה מסמלת את המידה ההפוכה שגם מה ששייך לאדם הוא קנין ארעי ושלא לרדוף אחר קניני ההבל. (אוצרות מנחם)

והיית אך שמח (דברים טו) אך למעט הוללות ופריקת עול ח"ו. (שפת אמת)

ושמחת בחגך והיית אך שמח (דברים טו) אתה מוצא ג' שמחות כתובות בחג הסוכות והטעם כי בפסח אין אדם יודע כלל, ובשבועות קצת מודע בגדולי התבואה, אבל בסוכות הכל ברור ויש על מה לשמוח ולהודות. (לקוטי דגל ההלכה)

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

האשק עפ"י שיחת הרא"ע בשנת תשל"ג (נערך ונרשם אקלס)

ונגיע לבחינת צדיק אמת. ומחשבה זו קשה לו לאדם מאד, כי מאד קשה להיות בטל ומבוטל כעפרא דארעא. ובפרט כשעושה את הפעולה שלא יהיה לו שום חלק בה, ולכן לא נושענו עד כה מאורך הגלות.

ומי שחי בבחינה זו, אין העולם יכולים לסבול את ריחו, כי הקליפה מעוררת עליו מחלוקת, כי הקליפה יראה פן יגיעו כל העולם למציאות זו, והמסך המבדיל בינינו לבין הצדיק אמת, שהוא בחינת "בורא" - בחי' עפר ואפר, יתבטל כליל, ויהי בחי' "כל הרשעה כולה כעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ", ו"ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד.

בעבודה זו, צריך שיהיה מקושר בכל הרף עין, אין פירושו שמיד כשנכנס לעבודה זו, מיד יחיה בהתקשרות כזו בכל נשימה ונשימה, שזה קשה מאד להיות מופשט לגמרי מהמציאות, ולחיות בבחינת גולם, זה עבודה רבה של עשרות שנים, אך כל אדם ואדם שמגיע אצלו הרגע שנשימה כזו עוברת אצלו, אם פעם ביום, פעם בשבוע, פעם בחודש או יותר, אז צריך לחיות בבחינה זו, ונהיה אצלו בשעה זו ביטול כמו אצל הצדיק אמת, והניצוצות שנדחו ונתפזרו באדם זה מתלקטות שוב, והצדיק אמת (שחי כך בכל נשימה ונשימה) משתעשע עמהם בנשימה זו, ונהיה רושם בכסא הכבוד בחינת רגל רביעי, בחינת מלכות בית דוד.

ונהנה לכל אחד ואחד יש לו בחינת שלימות

ומיום "עשות ה' אלוקים ארץ ושמים", והאדם בא לבחי' "חציו לכם" ועד עתה - כל הדורות אינם חיים כך, אפשר שמדברים מזה, אבל לא חיים בבחינה זו, - אין אנו חיים בבחי' גולם ומציאות העשיה היא מסיבת כל הסיבות, ולכן באים עלינו כל החורבנות עד עתה.

והיו נשמות שהם עבדו עם עצמם ומסרו את עצמם שכן יחיו בבחי' גולם, ולולא נשמות אלו שהפקירו את עצמם, וויתרו על כל אשר להם, לצלול במעמקי הסכנות הגדולות ביותר, ובלבד להגיע לבחינת גולם, לא היה לנו קיום בכלל, ורק בזכותם אנו מתקיימים בכל הגלויות. שאויר העולם המלא קליפות כחול אשר על שפת הים, ובכל נשימה ונשימה יש קטגוריא נוראה, עומדים הם (הצדיקים האמיתיים) לקבל הבליסטראות מהקטגוריא, והם הסניגורים כנגד הקטגוריא, ומעלים זכויות באויר העולם, כדי שיהיה לנו זכות קיום, ונהיה כל העולם בבחי' סנגוריא, ומאויר זה אנו מתקיימים, אבל הם תובעים מאתנו שנגיע ג"כ למדריגה שלהם, שגם הם לא היו תיכף ומיד בבחינה כזו, כי בתחילה היו במדריגה שלנו, רק ע"י שעמלו בעקשנות עד שהשיגו ונחלו נצחון לחיות במציאות טמיר ונעלם, ונהיו בחי' "מה אני בורא אף אתה בורא", הם הגיעו לבחינת טמיר ונעלם, בבחינת אנוש, - "ונחנו מה". והם תובעים מאתנו שנגיע גם אנו לביטול בבחינת גולם, ועי"ז יבטלו ויסירו כל הקטרוגים שבאויר העולם,

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

שאין לחבירו, ולחבירו יש בחינה אחרת של שלימות שלו אין, פ"י שהנסיון שאצל אחד זה נחשב לנסיון, אצל השני אין זה נחשב כלל לנסיון, כי הפגם שיש לזה אין לזה, וכן להיפך; וכשמאחדים יחד, ונהיה "אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם", אזי האחד מעורר את חבירו, וגורם לו להתגבר, ובוזה מביאו לשלימות, ונהי' שלימות "אגודה אחת" "וטובים השנים מן האחד", שע"י השנים נהי' בחינת "אחד".

ובודאי לכל אחד ואחד מאתנו יש בחינת שלימות ששם אין הקליפה שולטת בו, ובפרט חבורת יהודים שכשמתקבצים, שאצלם יש שלימות, כמו אצל הצדיק אמת, ובלבד שלא יהיה שנאת חנם ביניהם, ואז אין כאבים, והקליפה סרה, וכמש"כ, "והסר שטן מלפנינו ומאחרינו", שע"י הנסיון שאצל חבירו זה נחשב לבחי' "אחור", דהיינו שאצלו אין זה נסיון, עוזר לחבירו שהנסיון מלפניו, ונהיה בחינת "והסר שטן מלפנינו ומאחרינו".

ובפרט אצל קיבוץ יהודים שנהי' התקבצותם בבחינת "צדיק אמת", ועל ידם נהיה הצדיק-אמת בבחי' שלימות, והוא בחי' "לך רד כי שחת עמך", ונהי' בחי' "חציו להי' וחציו לכם", ובטל הבחירה בנשימה זו, ומתלקטים כל הניצוצות שנדחו ונתפזרו מחטא עץ הדעת, ועד היום הם בגלות, משום שקשה מאוד להגיע לכזה חבורה, שבכל אחד ואחד יהיה את העבודה לבטל

עצמו להגיע לבחינת גולם; עכשיו (ביו"ט) הרי זה זמן התרוממות, שהשכינה קרובה ביותר להיות מציאות באדם, כי משום כך נתן לנו השי"ת זמני מועד, לעשות בהם כ"א חשבון נפשו, ואז יוכל האדם להתרומם, ובפרט חבורת יהודים שהקב"ה משרה שכינתו עליהם, בבחי' צדיק אמת, בבחי' "הס קטיגור וקח סניגור, וכשנתאחד יחד לא לדבר לשון הרע איש על רעהו, ויהיה בינינו אהבה ואחוה, ונהיה מאוחדים, שהרי לכל אחד יש בלשון הרע עצמו בחינה אחרת משיש לחבירו, יעזור לנו ה' שיפסק הלשון הרע והשנאת חנם בינינו, והקב"ה ישרה שכינתו עלינו ועל מעשה ידינו, יזכנו לשלימות שהוא רוצה, תהלה מקרוצי גושי חומר, ונגיע לבחינת "ונחנו מה" כי כל שבח המלאכים הוא רק מ"ישראל - אשר בך אתפאר".

אפילו פעם אחת כשאנו מתגברים לא לדבר לשון הרע, כשנפגשים יחד, שאז יש התגברות מלחמת היצר הרועה להפרידנו, נכנס לבחי' "אין" מפחד היצר ונצטק אל ה' "אליך זעקו וגמלטו" אז יהיה בחי' "והסר שטן מלפנינו ומאחרינו", ויהיה בחי' שלימות - רחמים, כי אין השטן בינינו. בחי' דביקות לייחד שם י"ק בו"ק ביחודא שלים בשם כל ישראל, ונהי' בחינת בית שלישי; וכשנבקש להי' שיצילנו מלשון הרע, ישמע לנו, ובוודאי נגאל בקרוב, אמן.

המשך פנינים יקרים

חג הסוכות שבעת ימים (ויקרא כג) שבעת ימים משמעו בלי הפסק, כי מצות סוכה נוהגת גם ביום וגם בלילה משא"כ מצוות האחרות (ד' מינים וכד') אינה נוהגת בלילה ולכן נקרא החג על שם מצות הסוכה.

(נחלת צבי)

ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך (דברים טז) אמר הקב"ה: ארבעה בני בית יש לך בנך בתך עבדך ואמתך וכנגדם יש לי ג"כ ארבעה הלוי הגר היתום והאלמנה, אם תשמרו את שלי עם שלך - מוטב ואם לא תבוטל שמחה.

ולקחתם לכם... פרי עץ הדר וכו' ושמחתם. הקשר בין שמחת החג לארבעת המינים הוא יסוד האחדות בזה שארבעת המינים מתאגדים יחד כדרשת חז"ל טעם וריח טעם בלי ריח וריח בלי טעם וכו'.

(הגר"ש רוזובסקי)

איתא במדרש פרשת אמור דהדסים כנגד העיניים, הערבות כנגד השפתיים, הלולב כנגד השדרה, והאתרוג כנגד הלב. מעניין שהלב הגבוה בערכו משאר האברים בכל זאת מחזיקים אותו נמוך משאר המינים, ללמדנו שהתרגשות הלב והשכל באופן המועיל בא מתוך שרואה עצמו נמוך... (עיין עוד בספר החנוך שם).

יש להתעורר מנטילת האתרוג להצניע לכת שלא להתפאר באתרוג המהודר שלו אף שקנהו בדמים מרובים, אלא יכון בהדור המצוה רק לשם שמים. נתבונן בדבר ונראה שבתורה"ק לא מוזכר האתרוג אלא ברמז עץ פרי הדר. עוד נתבונן שעץ האתרוג חלש מאד ובכל זאת נותן פרי כל השנה, והוא בכח השפלות.

(מתוך אוסרי לגפן)

בחמשה עשר יום לחודש השביעי הזה חג הסוכות (ויקרא כג) עיין בטור שמסביר שבעצם היה צריך לכאורה לחג את חג הסוכות בחודש ניסן בהוציא אותנו מארץ מצרים, אמנם יש לומר שסוכות מכון לחטא העגל ונסתלקו העננים ולא חזרו עד שהתחילו להתעסק בעשיית המשכן שחל במ"ו לחודש תשרי ולכן עושים סוכות בתשרי.

כי יצפנני בסוכו (תהלים כז) חז"ל דרשו אורי זה ראש השנה סוכו זה סוכות, וזה שאמר כי יצפנני בסוכו, כי את האור של ר"ה צריך להצפין במצוות סוכה שלא יבולע לאור שזכה בר"ה בהבלי העולם הזה.

(הגר"ש רוזובסקי)

יהא רעוא קמיה דתשרי על עמיה (מתוך זמר הארז"ל) יהי רצון שכל העבודות של חודש תשרי ישפיעו על עם ישראל לכל השנה.

שמיני עצרת מיוחדת בשביל ישראל ושמחת תורה בודאי רק לבני ישראל, זמן שמחה והיית אך שמח וכן בשמחת תורה, וכתוב בשמחתו לא יתערב זר שיכול האדם להפטר מזרות וממכשולים. (בית ישראל מגור)

איתא בספה"ק כוחו של משה רבינו כח התורה ומקודם הושענא רבא כוחו של דוד המלך הוקם עולו של תשובה ושמחת תורה כוחו של שלמה המלך, קהלת סוף דבר הכל נשמע את האלקים ירא, הושענא רבא גמר התשובה הוקם עול התשובה ושלמה המלך אושפיזא שלו. (רבי בונם מפשיסחא זצ"ל)

וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלקים לפני מותו (דברים לג, א) איתא בזהר שקודם פטירתו של הצדיק מתאספין מעשיו, משה רבינו בירך את בני ישראל באותו זמן והגיד כ"ק אאז"ל המדרש שמשה רבינו ע"ה בקש להשי"ת שיפתח את הרקיע ויראה שאין עוד מלבדו, וזה לעיני כל ישראל בראשית ברא, וזה וידעת היום הכוונה אל היום המיוחד שמחת תורה.

יו"ל ע"י מערכת החברותא רח' עדני 3 ירושלים 91050
☎ 02 - 5829688 פקס: 02 - 5325477
ניתן לקבל במייל: av5829688@gmail.com ת.ד. 5080 ירושלים

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

